

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1901

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

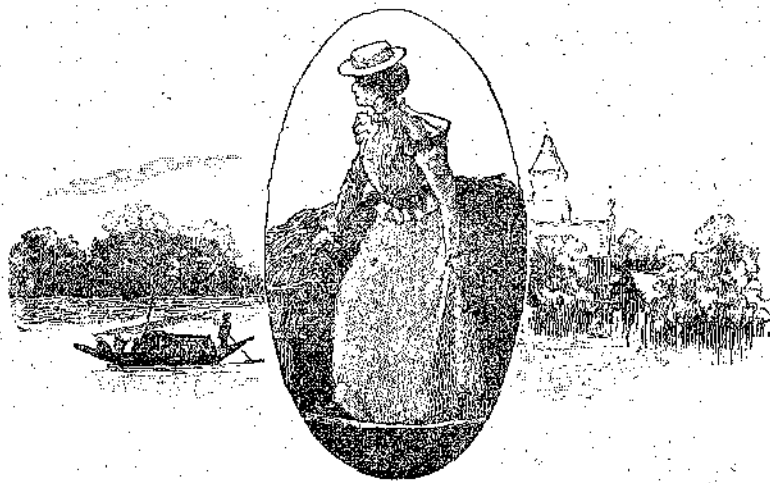
ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἄμα· καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. - ΤΟΜΟΣ 8^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:		ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:	15, 26,
'Αγῶνες (οἱ) τῆς Ὀλυμπίας	159	34, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 91, 99	
'Αγῶνες (οἱ) τῶν Σχολείων	114	107, 115, 123, 132, 139, 147, 156, 163,	
'Αδικημένοι (οἱ)	191	172, 179, 187, 195, 203, 211, 219, 228,	
'Αδριάντες	135	235, 243, 251, 259, 266, 275, 283, 291,	
Βασιλόπαις (ὁ)	167	300, 306, 314, 323, 331, 339, 347, 355,	
Γραμματοσυλλέκται	226	362, 371, 379, 387, 395, 403, 418	
Γῦρος (ὁ) τοῦ Κόσμου	255		
Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν	232	 'Αντίστυς Κωνσταντινίδης (μετ' εἰκόνας)	192
Εἰς τὸν Ἄερα	334		
Εἰς τὸ Σκοπευτήριον	71	 ΑΝΕΨΙΔΙ (οἱ) ΤΟΥ Κ· ΒΩΡΚΕ (μετὰ 16 εἰκόνας):	
'Εορταί (αἱ) μα	119	1, 22, 32, 37, 48, 55, 61, 72,	
'Ενας (ὁ) καὶ ὁ ἄλλος	375	77, 85, 96, 104, 109, 120, 125,	
'Επιστολὴ Βραχεῖα	151	136, 145, 151, 157, 168, 173, 184, 192, 197	
Ζωνταναὶ Κούκλαι	327	 ΑΝΕΨΙΟΣ (ὁ) ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ (μετὰ 17 εἰκόνας)	
Ζωολογικὸς Κῆπος	183	217, 221, 233, 237, 248, 257, 264, 272,	
'Ηρωισμὸς	239	280, 288, 295, 301, 313, 317, 328, 333,	
Θέατρα (τὰ)	175	345, 352, 361, 369, 376, 384, 395, 394, 415	
Θερμαὶ Βροχαί	292	 'Αὐθι (τὰ) τῆς Ἀμυγδαλῆς	208, 215, 227, 234
Θησαυροὶ (ὁ) τῶν Κυθῶρων	47	 'Αὐρωπος (ὁ) καὶ τὸ πούλιον	178
'Ιδιεφυῖα καὶ κλισία	312		
'Ικποτρόμιον	271	 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	
'Ιωσηφ Βέρτης	31	65ου Διαγωνισμοῦ ('Ανηήσεων)	338
Καὶ μία προσωπιχὴ	207	66ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	266
Κυριακὴ (ἡ) 'Εκθεσις	131	67ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος)	351, 359
Λοχαῖον (τὸ)	296	68ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	402
Μέγα ἴζηγμα	216	69ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	402
Μεγάλῃ (ἡ) φίλη	263	Κυριακῆς Διαπλάσεως ('Ε.Βεκά ης) μετὰ 10 εἰκόνας,	405
Μία (ἡ) καὶ ἡ ἄλλη	343	Μικροῦ Διαγωνισμοῦ μεταρρύσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	
Νέα ἀπὸ τὸν οὐρανόν	79	(μετ' εἰκόνας)	378
Νέα (ἡ) Σικητῆ	363	 ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΥ:	
Νέος Αἰὼν	6	Γερωντόποιδα (τὰ)	231
Ὁδὸς πύσης	247	Καλὸς (ὁ)	198
Πάσχα Κυρίου	103	Μετὰ τὰς ἐξετάσεις	210
Πέμπτη (ἡ) τῶν Μαθητῶν	87	Πατριώτης (ὁ)	223
Πένθος παγκόσμιον	24		
Προφάσεις (αἱ)	320	 'Απὸ τῆς Συλλογῆς εἰς τὴν Χάρυδδην (2 εἰκόνας)	313
Πρώτη (ἡ) ἄνοιξις	39	'Αρχαία (ἡ) ἐπιγραφή	194
Πρωτομεγίστη	143	Βραβεῖον (τὸ) (δραμάσιον)	106, 111, 122
Σπιτιέμβριος	279	Βριθευθὲν (τὸ) διηγημα (μετὰ 4 εἰκόνας)	359
Τραγισακα Ρουμάνια	287	Γάτα (ἡ) καὶ ἡ κούκλα	25
Χαιρῆτι μὸς	399	Δέκα (τὰ) δῶρα τῆς Φιφῆς	58, 66
Χορὰς ἡμεραι	56	Δὲν ἔχω φίλας (μετ' εἰκόνας)	160
Χειμερινὰ καθήκοντα	383		
Χελιδόνας (αἱ)	95		
Χιονίστραι (αἱ)	391		
 'Αθρόαν Βραβεῖον (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν)	15		

Σελ.	
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Εκτακτο Διαγωνισμός (Σεσπαθώματος)	363
68ος Διαγωνισμός (Αύσεων)	7
69ος Διαγωνισμός (Αύσεων)	146
70ος Διαγωνισμός (Αύσεων)	233
71ος Διαγωνισμός (Δοκίμων)	346
72ος Διαγωνισμός (Δηγημάτων)	394
Κυριακή Διαπλάσεως (Δωδεκάτη)	410

Διαθήκη (ή) του σκύλου	371
Δύο (αί) περιστράφι	103
Δώρα (τά) της Διαπλάσεως	364
Δύο (τά) της Μοίρας	392
Είδικόν Σεσπαθώμα	26, 418

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :	
Δημήτριος Σ. Ι. Δ. Δρίσος	104
Α. Β. Σοφία Φ. Ζήνωνος	64
Γεώργιος Δ. Κωστής	336
Η. Κ. Μιχαλόπουλος	48
Διλή Ν. Νικολαΐδου	376
Νοσταλγός Έλληνας	410
Πέτρος Α. Πολιτάκης	32
Λουκία Σ. Σωκλή	7
Σπυρίδων Ι. Τρακάκης	208
Άγγελικη Ν. Φαρμακίδου	329

Εκδικήσις (ή) του Έλεφαντος (8 γελοιογραφαί)	393
Εκπληξις (ή) του χωρικού	21
Εκτακτο Διαγωνισμός Σεσπαθώματος	308
Έλεγχος (ό) ενός πρίγκιπος	97
Έλληνοπαις (ό) βον Δελίου	34
Έπι πτερόγων Ζαφύρου	154
Εύσημα (τά) του 1900	369
Εύροσύνη Δημητρακοπούλου (εικών)	223
Εύχαριστώ	242

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ (ό) ΟΡΕΝΟΚΟΣ (μετά 52 εικώνων) 8	
19, 29, 41, 45, 53, 64, 69, 80,	
87, 93, 101, 112, 117, 128, 133,	
141, 149, 160, 165, 176, 181, 189,	
199, 205, 213, 223, 229, 240, 245,	
253, 361, 269, 277, 285, 293, 304,	
309, 321, 325, 336, 341, 349, 357	
365, 373, 381, 389, 400, 410	

Θείος (ό) Αρχιεπίσκοπος (κομωδία)	329, 335
Θωφία και Πράξις	203
Ίστοι ενός κόκκου σίτου	178
Ίστορία του μηδενικού	303
Καθυστερούντες (οί) τετραδία Μ. Μουσικών	331, 338,
	347, 356, 379
Κακός (ό) μαθητής	274
Καλός (ό) μαθητής	274
Καλοσύνη και τιμωτής	138, 140
Κάστανον (τό) και το καρύδι	74
Καρύσια (τά)	380
Κλήρωσις (ή) των Δώρων της Διαπλάσεως	354
Κυριακή (ένδεκάτη) της Διαπλάσεως (μετά 10 εικώνων)	405

ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ :	
Διά της μεθόδου των τριών (9 εικώνες)	4
Κατέβρωμα (τό) του Γιάγκου (6 εικώνες)	49
Λάμπες ζωντανές (6 εικώνες)	80

Λαίμαργος (ό)	384
---------------	-----

ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ (ό) ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΑΙΩ (νηπιακόρι),	
μετά 12 εικώνων	225, 240, 267, 272, 289, 304,
	328, 353, 369, 384, 400, 417

Λόγος Βασιλέως	289
Λύσεις Μαγικών Εικώνων (μετά 8 εικώνων ες την Άλλη λογαφίαν)	15, 75, 139, 228, 275, 315, 339, 418

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :	
Πού είναι ο Αρχιμουσικός ;	280, 330
Πού είναι η γριά ;	344, 418
Πού είναι ο Γιαννάκης ;	209, 275

Πού είναι ο Ξεραυνητής ;	392
Πού είναι ο περιηγητής ;	176, 228
Πού είναι ο πιστός του άντροφορος ;	22, 75
Πού είναι ο φίλος του ;	248, 315
Πού είναι το πουλί ;	72, 139

Μαρία (ή) και η Όλγα	82
Με την καρδιά σου	130
Μία εκδικήσις του Πάπα	250
Μία εικόνα του 3ου Αιώνα (μετ' εικώνας)	256
Μουσικοί (οί) φθόγγοι	50
Μυτα (ή) και η άραχνη	257
Νέα (τά) του 1902	414
Σεσπαθώμα (τό) του 1901	26, 418
Όδηγός του συνδρομητού της Διαπλάσεως	11
Όικος (ό) της Κυρίας Άδδμ	71
Όπείκη άπάτη (2 εικώνες)	79, 98
Παιδική (ή) Έκθεσις (μετά 3 εικώνων)	162, 171, 186, 210, 231

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, 15, 26, 34, 43, 51, 59, 67,	
75, 83, 90, 99, 107, 115, 123,	
131, 147, 155, 163, 172, 179, 187,	
195, 203, 219, 227, 235, 243, 251,	
259, 266, 275, 283, 291, 300, 306,	
314, 323, 331, 339, 347, 355, 362,	
371, 379, 387, 395, 403, 418	

Πάπος (ό) και ο κηπούρος	7
Παράτησις (ή) μαθήτρια	127
Πελαγοί (οί)	279, 290
Πέντε (τά) μπαζέλια	311, 319
Πετεινός (παρμύθη μετ' εικώνας)	17
Πετών (τά) κιδώλιον	298

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 16, 28, 36, 44,	
52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108,	
116, 124, 131, 140, 148, 156, 164, 172,	
180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236,	
244, 252, 260, 268, 276, 284, 292, 300,	
308, 316, 324, 332, 340, 448, 356, 364,	
372, 380, 388, 396, 404, 420	

Πουλί ή όχι ; (μετ' εικώνας)	273
Προσευχή (ή)	57
Πρόσκλησις της Διαπλάσεως προς άναγέννησιν της συνδρομής	360
Πρωτοχρονιάτικο	7
Πυρετών (τό)	344, 353, 359, 367
Πύρ ή ούρανον	135
Σκέψεις Βασιλέως	174
Σκί εργου	263
Σπατάλη (ή)	90
Στέφανος Μαρτιζώκης (εικών)	96
Συγχωρείται	98
Συμβουλαί προς τον πετεινόν μου	127
Σχολείον του Νταπτά	319
Ταμείον ύπερ των Απύρων έπιμελών μαθητών και μαθητριών :	
14ον Δελτίον εισφορών	43
15ον Δελτίον εισφορών	99
16ον Δελτίον εισφορών	418
Ταμπούλερής (ό) Μάκ Άδδμ (μετ' εικώνας)	39
Ταχυδρομικά (αί) έπιταγαί	50
Τελευταίον (τό) μάθημα	170
Τρεΐς πήγες	264
Τρία (τά) αυδαρίνια (μετ' εικώνας)	144
Τυρλοί (οί) και ο Έλέφας	399

ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ (ό) ΡΟΒΙΝΕΩΝ (μετά 12 εικώνων) 5,	
33, 57, 73, 89, 105, 121, 137,	
153, 169, 185,	201

Φιλαλήθεια	34
Φωτεινή Ίδέα (μετ' εικώνας)	297
Φώγη και Κατίνα (μετ' εικώνας)	128
Χρῖνος (ό) (μετ' εικώνας)	112
Ώραία έκλογή	163
Ώραϊον έθιμον	111

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.		Σελ.	
Ακτιδα (ή)	74	Κυπρίσις	47
Άλκυονίδες	175	Λαγκαδι	202
Άμάραντο (τό)	343	Μαργαριτάρι	40
Άνασθη	126	Νεράκι καθαρό	378
Άν είχαν φωνή τάνθη	391	Όλα	110
Άπό τα Άλλάσαστρα	63	Όνος βασιτάων άγαλμα (μύθος)	283
Άπό την σοφίαν του λαού	306, 312, 319, 335	Όρρανά (τό) και το Β'λόπουλο	3
Άρεσι - Κατία	209	Πουλίκι (τό)	262
Άστρο και λουλουδι	266	Προσευχή	399
Γατάκι (τό)	172	Πρωτομαγιάτικο	143
Γιά ένα βρέφος	218	Πρώτο μας (τό) παιδικί	417
Δύο δάκρυα	394	Πώς μάρσει	131
Δύο (τά) νεκρά	55	Σάν σήμερα	98
Έβροχι	96	Σην Παναγιά	34
Έρείπιον	89	Στό χωρό μου	19
Έρημοκλήσι	255	Σύχαι εκ της πείρας	6, 42, 57, 115
Εύτυχία	226	Συμβουλή (ή) (μύθος)	257
Εύχαριστώ	384	Ταώς και κοιτός, (μύθος)	79
Έυερκαλές	98	Τυφλός	119
Καλός (ό) λόγος	192	Χαιρτισμός	311
Κορυθαλάς ο Λοφοφόρος	287	Χριστός Άνέστη	103
Κουπί και Τιμόνι	63	Χωρικός (ό) και το τυρί	239
Κρίνος (ό)	86	Ψαράς (ό)	195
Κύμα	24		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο τόμος ούτος περιέχει 265 εικονογραφίας και κομμήματα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΓΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χανσεῖα

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7.—Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

Ἐκάστος τόμος (ἕν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»
τιμᾶται ἄδελτος φρ. 7. — Χρυσόδελτος φρ. 10.

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894]

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Κατασημάτων **ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**

Περίοδος Β'.—τόμ. 8^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 καὶ 13 Ἰανουαρίου 1901

Ἔτος 23^{ος}. — Ἀριθ. 1—2

Τὸ παρὸν φυλλάδιον στέλλεται ὡς δαίγμα καὶ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνετίσαν εἰσῆται τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1901. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν εἶν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν ὡς συνδρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς το ἐπιστρέψουν, ἀφ' οὗ τὸ ἀναγνώσασον. ἂν θέλουν, — εἴτε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ το ἐπιστρέψουν ἀνέπαρον, — σημειοῦντες ἀπλῶς ἐπὶ τῆς ταινίας τὴν λέξιν «ἀπαράδεκτον» καὶ τὸ ὄνομα των.

ΔΙ' ΑΝΕΨΙΑΙ ΤΟΥ Κ^{ου} ΒΩΡΚΕ

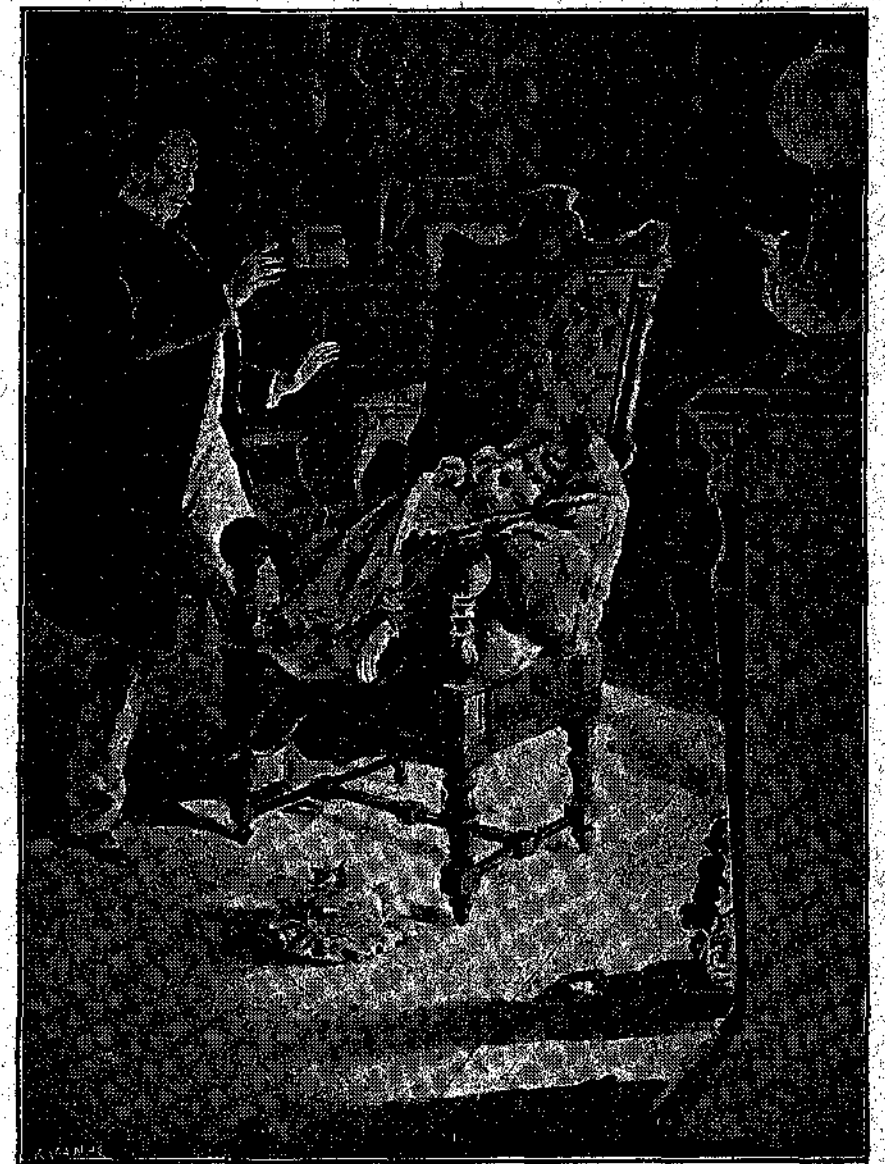
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ;

Ὁ κ. Βῶρκε ἐκατοικοῦσεν εἰς τὸ Δουβλίνον. Εἶχε κομψοτάτην καὶ ἀνετὸν οἰκίαν, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὀραίαν Πλατεῖαν Φίτσουίλλιαμ, τὴν δένδρῶφυτον καὶ τριγυρισμένην ἀπὸ κήπους καταπρασίνους καὶ σκιερούς.

Τὸ Δουβλίνον τῆς Ἰρλανδίας εἶνε ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ὀραία καὶ εὐχάριστος πόλις, — ἀδιάφορον ἂν δὲν εἶνε ἀπὸ τὰς ὀραιότερας ποῦ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ. Οἱ δρόμοι τῆς εἶνε γενικῶς πλατύτεροι καὶ οἱ κήποι τῆς μεγαλήτεροι παρὰ εἰς τὸ Λονδίνον καὶ αὐτὸ τῆς χαρίζει εὐθυμὸν ὄψιν καὶ χλοερύτητα ἐξοχῆς. Πολλὰ ἀπὸ τὰ κτίρια τῆς εἶνε σημαντικά, καὶ μερικά μάλιστα ἀξιοθέατα: Τὸ Λύκειον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ μικροὶ Ἰρλανδοί, ἔχει περίεργον ἀρχιτεκτονικὴν ἢ Τράπεζα, ἀπέναντι τοῦ Λυκείου, εἶνε ἐπίσης ἀξία προσοχῆς, οἱ δὲ δύο μεγαλοπρεπεῖς καθεδρικοὶ Ναοὶ τῆς εἶνε ἀντικείμενα γενικοῦ θαυρασμοῦ. Τέλος, — προτέρημα ἀξιοσημείωτον, κατὰ τὴν γνώμην μου, — ἡ πόλις δὲν εἶνε πολὺ μεγάλη, ἀφ' οὗ πενήντα Δουβλίνα θὰ ἐγαρούσαν κάλλιστα, ὑποθέτω, μέσα εἰς ἕν Λονδίνον. Ἄλλ' ἡ ἐξοχὴ περιβάλλει τὴν πόλιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ πουθενὰ δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς τὴν ὁσμὴν ἐκείνην τοῦ καπνοῦ τῶν μηχανῶν, ὃ ὅποιος κάμνει

«Ὁ κ. Βῶρκε δὲν ἤμπορεῖ νὰ πιστέψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του.» (Σελ. 2, στ. 6.)

τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ Λονδίνου τόσω μαύρην καὶ τόσω πνιγηράν:
Εἶπομεν λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Βῶρκε ἐκατοικοῦσεν εἰς τὸ Δουβλίνον. Ἦτο δικηγόρος, καὶ ἡ ἐργασία του ἀπερρόφα τὸ μεγαλήτερον μέρος τοῦ καιροῦ του.
Κάθε πρωὶ ἔφευγεν ἀπὸ τὸ σπίτι του

καὶ ἐπήγαιεν εἰς τὸ Δικαστήριον, μέγαν ἐπιβλητικώτατον, ἐχειρῶμενον παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λίφφου. Ἐκεῖ ἔκαμε τὴν καθημερινὴν του ἐργασίαν, ἀπαράλλακτα ὅπως τὰ παιδία καὶ τὰ κοράσια πηγαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ κάμνουν τὸ μάθημά των.

ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ...

Είνε απόγευμα Δεκεμβρίου, ή ώρα πέντε. Πρὸ ὀλίγου ἤναψαν τὰ φῶτα. Ὁ κύριος Πονηρίδης, δικηγόρος, ἐργάζεται εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἀπέναντί του, ή κυρία Πονηρίδου κεντᾶ, σιωπηλή και δύσθυμος. Εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὁ Ζοῦξ, ή Κάνια και ή Φροσοῦλα, τὰ τρεῖα παιδιὰ των, προσποιῶνται ὅτι μελετοῦν ἡσυχα τὰ μαθήματά των, και πε-

ριμένον πότε νὰ τελειώσῃ ὁ μπαμπᾶς, διὰ νὰ χαλάσῃ τὸν κόσμον.

Ἀκούεται ἔξωθεν τὸ κουδούνι τῆς θύρας, και μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται εἰς τὸ γραφεῖον ή Μαργαρίτ, ή ὑπηρετρια.

— Κυρία... ὁ κύριος Σαχλόπουλος και ή κυρία Σαχλοπούλου.

— Οὐφ! κάμνει ή κυρία Πονηρίδου. Δὲν ἐλεγες πῶς δὲν εἶμαι ἐδῶ;... Νὰ τοὺς πάλι! Εἶνε ἱκανοὶ νὰ καθῆσιν τρεῖς ὥρες... Καὶ ἔχω τέτοιο πονοκέφαλο!

— Ἀμ ἐγὼ που ἔχω βιαστικὴν ἐργασία, κ' ἐλογάριαζα νὰ τὴν τελειώσω ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ; λέγει ὁ κ. Πονηρίδης.

— Ἀς μὴ τοὺς ἐλεγες προχθές, νὰ ἔλθουν κάμμιά μερὰ νὰ κάμωμε προβέγγερο...

— Ἀλήθεια... ἐγὼ πταίω... Ἀμὲ τώρα;... Ἄ, στᾶσου! μοῦ ἤλθε μιὰ ιδέα!

Καὶ ὁ κ. Πονηρίδης ἐσηκώθη.

— Μαργαρίτ, βάλε τοὺς ἐστὸ σαλόνι και

πὲ τοὺς ὅτι ἐφθάσαμε. Τρέξε! γρήγορα! Καὶ ἄμα ἔφυγεν ή ὑπηρετρια:

— Ἔλα, Ἰουλίτ, εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης πρὸς τὴν συζυγὸν του· ἐτοιμάσου νὰ καταιβῆς, και μὴ φοβᾶσαι. Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τοὺς ἐξαποστειλῶ σὲ μισὴ ὥρα.

— Μὰ πῶς;

— Διὰ τῆς μεθόδου τῶν τριῶν.

Και χωρὶς ἄλλην ἐξηγήσιν, ὁ κ. Πονηρίδης εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον τῶν παιδιῶν.

Δὲν ἤξεύρω τί τοὺς εἶπεν. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ Ζοῦξ, ή Κάνια και ή

Φροσοῦλα ἐμείναν κατενθουσισμένοι... Τώρα ή σκηνὴ μεταστᾷ τὴν αἰθουσαν τοῦ κ. Πονηρίδου.

— Ὠ! κύριε Σαχλόπουλε!... πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ εὐχάριστο;... γιατί ξερχεσθε τόσο σπάνια;... γιατί δὲν σᾶς βλέπομε;... Καθῆστε, καθῆστε, παρακαλῶ... Πῶς εἶσθε;

— Ὠ, κυρία Σαχλοπούλου! τί εὐτυχία ἀπόψε! θὰ κάμωμε ἕνα λαμπρὸ προβέγγερο. Καθῆστε, καθῆστε, παρακαλῶ. Τί κάμνετε;

Οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι ἀπαντοῦν ὅσον θερμότερα εἴμποροῦν εἰς τὰ φιλοφρονήματα τῶν οικοδοσποτῶν, και στρώνονται τόσο ἀναπαυτικά, ποῦ νομίζεισθε ὅτι ἐκεῖ μέσα θὰ περάσουν τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν των.

Μετ' ὀλίγον ἀκούεται θόρυβος ἀπέξω, και εἰσβάλλουν εἰς τὴν αἰθουσαν και τὰ τρεῖα παιδιὰ.

— Ὠ, τὰ καίμένα! τί χαριτωμένα ποῦ εἶνε! ἀνακράζει ή κυρία Σαχλοπούλου. Ἔλατε, μικρά μου, νὰ σᾶς ἰδοῦμε.

— Χαίρειστε! εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης. Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν ἀδειαν νὰ κατεβοῦν, διὰ νὰ σᾶς τὰ παρουσιάσω. Ἄ, εἶνε καλὰ παιδάκια, και ἔλπίζω ὅτι θὰ σᾶς διασκεδάσουν πολὺ. Ἀπ' ἐδῶ εἶνε ή Κάνια, ή μεγαλύτερα μας. Εἶνε φοβερὰ ἐξυπνὴ. Φαντασθῆτε ὅτι ξέρει πιάνο, χωρὶς νὰ κάμῃ ἔως τώρα οὔτε δέκα μαθήματα. Τώρα θὰ τὴν ἀκούσετε πῶς παίζει. Ἔλα, Κάνια μου, καθῆσε ἐπὶ πιάνο νὰ μας παίζῃς κανένα κομμάτι.

Ἡ Κάνια δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ κορίτσια ποῦ τὰ παρακαλοῦν δυὸ φορές. Καθῆται ἀμέσως και ἀρχίζει τὸ κομμάτι της.

Ὠ, θεέ μου, τί ἀτελείωτον ποῦ εἶνε! Καὶ φαντασθῆτε παίξιμον ἀπὸ πιανίστραν ποῦ δὲν ἔκαμιν ἀκόμη οὔτε δέκα μαθή-

ματα! Ὁ κύριος και ή κυρία Σαχλοπούλου θὰ ἐβόλωναν πολὺ εὐχαριστῶς ταῦτά των, ὅπως ὁ Ὀδυσσεύς πρὸ τῶν Σειρήνων, ἂν δὲν τοὺς τὸ ἀπήγγόρευεν ή στοιχειώδης εὐγένεια. Ἐπὶ τέλους τὸ κομμάτι τελειώνει και ἀναπνέουν.

Ἀλλὰ ὁ κ. Πονηρίδης δὲν ὑποχωρεῖ: — Βλέπετε τί τὰ ἔν τὸ ποῦ ἔχει; — Ἀλήθεια, εἶνε κάτι τι θαυμάσιον... ψιθυρίζει ή κυρία Σαχλοπούλου.

— Καὶ ποῦ νὰκούσετε ἀκόμη! Ἐσύρει ἄλλα δέκα κομμάτια και τὰ παίζει τόσο καλᾶ, ὅσον και αὐτὸ. Θὰ τ' ἀκούσετε...

— Ὁχι, ὄχι, σᾶς παρακαλῶ! λέγει μετ' ἑὺφροσύνην ὁ μεϊδίαμα ὁ κ. Σαχλόπουλος. Εἶνε περιττὸν νὰ κουράζεται τόσο ἡ μικροῦλα. Ἄρκετὰ μᾶς διασκεδάσε.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε. Τώρα ὅμως θὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν Ζοῦξ ὁμοῦ. Εἶνε ὁ δευτερότοκος, και ἔχει, ξεύρετε, μεγάλον ταλέντο ἐπὶ τῆς ἀπαγγελίας. Ἄν ἦταν μεγαλύτερος, θὰ τον ἔβαζα ἐπὶ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς. Ἔλα, Ζοῦξ, ἀπάγγειλέ μας τὸ ποίημα τοῦ Κωϊσταντῆ... Τετρακοσίους στίχους ἔχει, και ὅλους τοὺς ξέυρει ἀπέξω!

Καὶ ὁ Ζοῦξ ἀρχίζει: Μάννα, μὲ τὸς ἐννιά σου γιοῦς Τὴ μιὰ σου θυγατέρα...

Ἵψιστε Θεέ! Αὐτὸ πλέον εἶνε ἀνεκδιήγητον... Οἱ δυστυχεῖς ἐπισκέπται δὲν εἰσέρουν τώρα τί νὰ κάμουν. Φοβοῦνται μὴ δυσαρεστήσουν τοὺς φίλους των,

και ὀκλίζονται μετ' ὀλίγην τὴν ὑπομονὴν ποῦ ἔχουν, και ἀκούουν μετ' ὀλίγην εὐχαρίστων, και ὑποφέρουν, και βασανίζονται φρικτᾶ.

Τέλος πάντων! ή ἀτελείωτη ἀπαγγελία ἐτελείωσεν! Ὡς ἡσχάσαν.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ τοὺς ἀφίση ὁ κ. Πονηρίδης!

— Τώρα εἶνε ή σειρά της Φροσοῦλας μου. Ἀχ, μὰ τί ἐξυπνὸ παιδί! Δὲν ἔχετε ἰδέαν...

Ἀπὸ τὰς πρώτας λέξεις, οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι συνεννοοῦνται διὰ τοῦ βλέμ-

ματος. Ἄ, μ' αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται πιά! — Ὅλω και Παιδικὰ Πνεύματα κάμνει, ἔξακολουθεῖ ὁ κ. Πονηρίδης. Ὅσα εἶπε ἔως τώρα, τὰ ἔχω γράψῃ εἰς αὐτὸ τὸ Λεύκωμα και τώρα θὰ σᾶς τὰ διαβάσω... Μπᾶ! Μπᾶ!

Ὁ κ. Πονηρίδης προσποιεῖται ἐκπληξιν και λύπην. Οἱ σύζυγοι Σαχλόπουλοι ἐσηκώθησαν νὰ φύγουν.

— Πῶς; φεύγετε ἀπὸ τώρα;

— Πῶς; βιάζεσθε τόσο πολὺ;

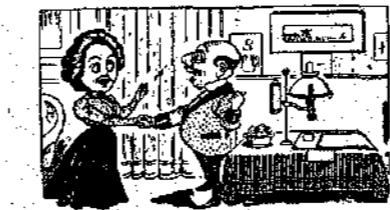
— Ναί... νὰ μας συγχωρῆτε. Ἐχομε νὰ πᾶμε και ἐπὶ τὴν κυρία Μελιτοπούλου. Ἄλλῃ φορᾶ θ' ἀκούσωμε τὰ παιδικὰ Πνεύματα της Φροσοῦλας σας. Χαίρειστε!

— Δὲν κειράζει! Χαίρειστε, και μὴ μας ξεγνάτε, σᾶς παρακαλοῦμεν.

— Ὠ, ποτέ, ποτέ!

Καὶ ή οἰκογένεια ἐμείνε μόνη. — Γιατί, μπαμπάκα, ἔφυγαν τόσο γρήγορα; ἐρωτᾷ ή Κάνια.

— Ἐφυγαν τόσο γρήγορα, ἀπαντᾷ ὁ κ. Πονηρίδης, γιατί ἤλθετε σεῖς. Αὐτὸ σᾶς τὸ ἔκαμα ἐπιτήδες, γιὰ νὰ ξεύρετε εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν σάλα, και ὅτι οἱ

ξένοι δὲν εὐχαριστοῦνται καθόλου ὄψε μετ' ὀλίγην τὴν μουσικὴν των, οὔτε μετ' ὀλίγην ἀπαγγελίαν των. — Ἀμα μεγαλώσετε και κοπιᾶσετε πολὺ, και τὰ μάθετε αὐτὰ καλᾶ, τότε μάλιστα, θα εἴπορευθε νὰ κρατῆτε εὐχάριστον συντροφίαν. Τώρα ἔμεις... νὰ ἀναιβῆτε ἐπανὴ και νὰ μελετήσετε τὰ μαθήματά σας.

Τὰ παιδιὰ, ἄρκετὰ κατηγῆ, ἀναβαινουν εἰς τὸ σπουδαστήριον, και οἱ γονεῖς των ἐπιστρέφουν εἰς τὸ γραφεῖον, διὰ νὰ ἔξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των.

— Εἶδες, Ἰουλίτ, εἶπεν ὁ κ. Πονηρίδης. Τοὺς ἔδωκα σὲ εἴκοσι λεπτὰ της ὥρας!

— Σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἰδέαν σου, εἶπεν ή κυρία Πονηρίδου. Ἀλλὰ διατί τὴν εἶπες μέθοδον τῶν τριῶν;

— Διότι, ἂν εἴχαμε τέσσαρα παιδιὰ, θὰ τὴν ἔλεγα μέθοδον τῶν τεσσάρων, ἀπαντᾷ ὁ κ. Πονηρίδης.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΡΟΒΙΝΣΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'

Ἦλθε τὸ πουλάκι και μου εἶπεν ὅτι εἶθε φρόνιμα κ' ἐπιμελὴ παιδιὰ, κ' ἐγὼ, ή κυρά Μάρθα, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, θὰ σᾶς διηγηθῶ φέτος μιάν νεάν ἱστορίαν τοῦ Φασουλάκη, ἀκόμη πειὸ ὠραίαν και περιέργην ἀπὸ τὴν περισυνήν.

Ὁ Φασουλάκης ἐδιάβασε ἕνα βιβλίον, ποῦ ὀνομάζεται «Ὁ γύρος τοῦ Κόσμου».

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ βιβλίον ἔμαθεν ὅτι ή Γῆ εἶνε πολὺ μεγάλη, πολὺ πειὸ μεγάλη ἀφ' ὅσον ἐφαντάζετο.

Ἐμαθεν ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν τόποι ὅπου κάμνει πάντοτε κρύον, και ἄλλοι πάλιν τόποι, ὅπου κάμνει πάντοτε ζέσση.

Τόποι ὅπου ὑπάρχουν λουλούδια ὄλον τὸν χρόνον, και τόποι ὅπου γίνονται πορτοκάλλια, σταφύλια, φράουλες και ἄλλα διάφορα ὀπωρικὰ, ποῦ δὲν ἤξευρεν οὔτε τὸνομά τους, ἀπὸ τὴν Πρῶτην Ἰανουαρίου ὡς τὴν παραμονὴν της Πρωτοχρονιάς!

Ὁ Φασουλάκης ἀγαπᾷ πολὺ τὰς φράουλες και τὰ σταφύλια. Ἦθελε νὰ ἔχη νὰ τρώγῃ ὄλον τὸν χρόνον. Ἦθελε ἀκόμη νὰ δοκιμάσῃ κ' ἐκεῖνα τὰ ἄλλα ὀπωρικὰ, ποῦ δὲν ἤξευρε οὔτε τὸνομά τους.

Ἀλλὰ οἱ τόποι αὐτοὶ εἶνε πολὺ πολὺ μακριὰ, και διὰ νὰ ὑπάγῃ, ἐπρεπε νὰ ταξειδεύσῃ, νὰ σιλήσῃ θάλασσα.

Ὁ Φασουλάκης ἐδιάβασεν εἰς τὸ βιβλίον του, ὅτι ἅμα ταξειδεύῃ κανεῖς εἰς τὴν θάλασσαν, τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ναυαγήσῃ, νὰ πνιγῇ... Ὅτι κάποτε τὸ πλοῖον, μέσα εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται, ἀναπαδογυρίζεται ἀπὸ καμμίαν φάλαιναν... ὅτι εἰς τὴν θάλασσαν ὑπάρχουν καρχαρία, ποῦ τρώγουν τοὺς ἀνθρώπους... ὅτι εἰς τὴν ξηρᾶν ὑπάρχουν ἀγρίανθρωποι, ποῦ τρώγουν και αὐτοὶ τοὺς ἀνθρώπους...

Ἀλλὰ ὁ Φασουλάκης δὲν εἶνε φοβητοῦρης, δὲν ἰδρώνει τὸ αὐτί του ἀπὸ τέτοια· εἶνε γενναῖος, παλλικάρη!

Ἐπειτα τοῦ ἀρέσουν τόσο πολὺ ή φράουλες και τὰ σταφύλια, και ἤθελε τόσο πολὺ νὰ δοκιμάσῃ τὰ ὀπωρικὰ ποῦ δὲν ἤξεύρει οὔτε τὸνομά τους!

Ἐτελείωσε! τὸ ἀπεφάσισε! Θὰ κάμῃ και αὐτὸς τὸν γύρον τοῦ κόσμου, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τὰ εὕρῃ.

Τὸν βλέπετε τώρα; Μελετᾷ, προετοιμάζει τὸ ταξιδί του. Μετ' ὀλίγον

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ὑπὸ ἸΟΥΔΑΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ο Κ. ΜΙΓΚΕΛ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ

«Μὰ τὴν ἀλήθειαν, μοῦ φαίνεται δὲ τί δὲν ὑπάρχει τρόπος, διὰ νὰ λήξῃ τελοσπάντων αὐτὴ ἡ συζήτησις! εἶπεν ὁ κ. Μιγκέλ, προσπαθῶν νὰ παρέμβῃ μεταξὺ τῶν δύο φιλονεικούντων

— Λοιπὸν... ὄχι, δὲν θὰ τελειώσῃ! . . ἀπεκρίθη ὁ κ. Φέλιπ ἐκτὸς ἂν θυσιάσω τὴν γνώμην μου εἰς τὴν γνώμην τοῦ κ. Βαρίνας . . .

— Ἡ τουλάχιστον, ἂν ὑποχωρήσω ἐγὼ ἀπέναντι τοῦ κ. Φέλιπ! ὤπελαθεν ὁ κ. Βαρίνας.

Ἦδη ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ὥρας, οἱ δύο οὔτοι ἰσχυρογνώμονες σοφοὶ συνεζήτουν περὶ Ὀρενόκου. Ὁ περίφημος οὗτος ποταμὸς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἡ κυριώτερα ἀρτηρία τῆς Βενεζουέλας, διηυθύνετο ἀρὰ γε εἰς ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, — ὡς ἐσημειοῦτο καὶ εἰς τοὺς νεωτάτους χάρτας, — ἢ μήπως ἐπήγαγεν ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικά, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-

σει, ὁ Γουαδιάρης ἢ ὁ Ἀταβάπος ἐθεωροῦντο ἐσφαλμένως ὡς παραποτάμια; — Ὁ Ἀταβάπος εἶνε ὁ Ὀρενόκος! ἐβεβαίωτο ζωηρῶς ὁ κ. Φέλιπ.

— Ὁχι, εἶνε ὁ Γουαδιάρης! ἀντέλεγε μὲ τὴν ἰδίαν ζωηρότητα ὁ κ. Βαρίνας.

Ὡς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Μιγκέλ, ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν παρέδοντο οἱ νεώτεροι γεωγράφοι. Κατ' αὐτούς, αἱ πηγαὶ τοῦ Ὀρενόκου κεῖνται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Βενεζουέλας, τὸ συνορευθὸν πρὸς τὴν Βραζιλίαν καὶ τὴν ἀγγλικὴν Γουιάνην, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ποταμὸς οὗτος θεωρεῖται βενεζουελικὸς καθ' ἑλὴν αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν. Ἄλλ' εἰς μάτην ὁ κ. Μιγκέλ προσεπάθει νὰ πείσῃ περὶ τούτου τοὺς δύο τοῦ φίλους, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ἄλλα, χωρὶς κἂν νὰ συμφωνοῦν μεταξύ των.

— Ὁχι, ἐπανελάμβανεν ὁ κ. Βαρίνας ὁ Ὀρενόκος πηγάζει ἀπὸ τὰς Ἄνδεις τῆς Κολομβίας, ὁ δὲ Γουαδιάρης, τὸν ὁποῖον κακῶς ἐκλαμβάνετε ὡς παραπόταμον, εἶνε ἀπλούστατα ὁ Ὀρενόκος. — Ἐχετε λάθος! ἀπήντα ὁ κ. Φέλιπ.

Ὁ Ἀταβάπος εἶνε ὁ Ὀρενόκος, καὶ ὄχι ὁ Γουαδιάρης.

— Ἐ, φίλοι μου! ἀπεκρίθη ὁ κ. Μιγκέλ. ἐγὼ προτιμῶ νὰ πιστεύω, ὅτι ὁ ποταμὸς αὐτὸς δὲν βρέχει ἄλλην χώραν ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς μας!

— Δὲν πρόκειται περὶ τοπικῆς μικροφιλοτιμίας, εἶπεν ὁ κ. Βαρίνας, ἀλλὰ περὶ γεωγραφικῆς ἀληθείας! ὁ Γουαδιάρης . . .

— Ὁχι, ὁ Ἀταβάπος! ἀνέκραξεν ὁ κ. Φέλιπ.

Καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐγερθῆ, ἐκυττάζοντο ἤδη λοξῶς . . .

— Κύριοι! . . . κύριοι! . . . ἐπανελάμβανεν ὁ κ. Μιγκέλ, λαμπρὸς ἄνθρωπος καὶ φύσει συνδιαλλακτικὸς.

Ἐπήρχε χάρτης ἀνηρτημένος εἰς τὸν τοῖχον τῆς αἰθούσης, ἡ ὁποία ἀντήχει ἀπὸ τὴν ζωηρὰν συζήτησιν. Ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου, διὰ καλέων στιγμῶν, ἐσημειοῦτο ἡ εἰς 1,600,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἔκτασις τοῦ ἰσπανοαμερικανικοῦ κράτους τῆς Βενεζουέλας. Πόσον τὸ εἶχον μεταβάλλῃ τὰ πολιτικὰ γεγονότα ἀφ' ἧς ἡμέρας, τῆ 1499, ὁ συμπλωτὴρ τοῦ φλωρεντιανοῦ Ἀμερικού Βεσπούκη, ὁ Χογιέδας, ἀποδιδοῦσας εἰς τὸν Μαρακαϊθεῖον Κόλπον, ἀνεκάλυψε πολίγυνην ἔκτασιν ἐπὶ τὰς ἀσάτων ἐν τῷ μέσῳ τεινάγουσιν, τὴν ὁποίαν ἐβάπτισε «Βενεζουέλαν» ἦτοι «Μικρὰν Βενετίαν»! Μετὰ τὸν ὑπερἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου ἦρας ὑπῆρξεν ὁ Σίμων Βόλιβαρ, μετὰ τὴν ἔδρυσιν τοῦ γενικοῦ κυβερναίου τῆς Καρακάσας, μετὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Κολομβίας ἀπὸ τῆς Βενεζουέλας, τὸν γενόμενον τῆ 1839, ὅτε ἡ Βενεζουέλα ἀνεκάρχηθη Δημοκρατία ἀνεξάρτητος, — ὁ χάρτης τὴν παρίστα ὡς ὠρίστη τότε καὶ ὡς ἔχει μέχρι σήμερον. Γραμμαὶ χρωματισταὶ ἐχώρισαν τὸν νομὸν τοῦ Ὀρενόκου εἰς τρεῖς ἐπαρχίας: Βαρίναν, Γουιάνην, Ἀπούρην. Τὸ βρογραφοικὸν τῆς συστήμα ἐν ἀναγλύφῳ, αἱ διακλαδώσεις τοῦ ὑδρογραφικοῦ συστήματος, παρίσταντο σαφῶς διὰ πολλαπλῶν ἐξοχῶν ἢ ἐσοχῶν, μετὰ τοῦ δικτύου τῶν ποταμῶν τῆς καὶ τῶν ποταμίων τῆς. Ἐφαίνετο ἐκτεινόμενον ἐπὶ τοῦ πελάγους τῶν Ἀντιλλῶν τὸ παραθαλάσσιον αὐτῆς σύνορον, ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Μαρακαϊθῆς μὲ τὴν ἐμῶνυμον πόλιν ὡς πρωτεύουσαν, μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Ὀρενόκου, τὸ ἔπιον τὴν χωρίζει ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς Γουιάνης.

Ὁ κ. Μιγκέλ παρετήρει τὸν χάρτην τούτον, ὁ ὁποῖος προφανῶς τῶ ἀπέδιδε δικαίον ἀπέναντι τῶν συναδέλφων τοῦ Φέλιπ καὶ Βαρίνας. Μέγας ποταμὸς, λεπτομερῶς διαγεγραμμένος, ἔφερε καθ' ἑλὴν αὐτοῦ τὸ κομψὸν ἡμικύκλιον, καθ' ἑλὴν τὴν μεγαλοπρεπῆ του πορείαν, παντοῦ, τὸ ἴδιον ἠχηρὸν ὄνομα: Ὀρενόκος. Τόσον ὁ Ἀπούρης, ὅσον καὶ ὁ Γουαδιάρης, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀταβάπος, ἐση-

μειοῦντο ἀπλῶς ὡς παραποτάμια, ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Ὀρενόκον.

Διατὶ τάχα οἱ κκ. Βαρίνας καὶ Φέλιπ ἐπέμενον νάναζητοῦν τὰς πηγὰς τῆς μεγάλης βενεζουελικῆς ἀρτηρίας εἰς τὰ ὄρη τῆς Κολομβίας, καὶ ὄχι εἰς τὴν Σιέρρα-Παρίμαν;

Χάριν δικαιοσύνης, ὀφειλομέν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ δύο οὔτοι γεωγράφοι δὲν ἦσαν οἱ μόνοι ὅπαδοι τοιαύτης τινὸς γνώμης. Μεθ' ἑλῶν τὰς διαβεβαιώσεις τῶν τολημῶν ἐξερευνητῶν, οἱ ὅποιοι ἀνήλθον σχεδὸν μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ Ὀρενόκου, — καὶ προπάντων τοῦ γάλλου Σαρανζῶν, τοῦ εὐδαρσοῦς τούτου περιηγητοῦ, ὁ ὁποῖος ἔστησε τὴν γαλλικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν κλιτύων τῆς Σιέρρα-Παρίμας, — τὸ ζήτημα δὲν ἦτο ἀκόμη λελυμένον, καὶ ὑπῆρχον ἀρκετοὶ δισπιστεῖ, ὡς ὁ Θωμάς, οἱ ὅποιοι ἀμφέβαλλον, ζητοῦντες νέας ἀποδείξεις. Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγοντο οἱ κκ. Φέλιπ καὶ Βαρίνας ἂν δὲ θὰ ἦτο ὑπερβολὴ ἂν ἐλέγαμεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἰς τὴν Βενεζουέλαν ἦτο τὸ ζήτημα τοῦ Ὀρενόκου, οὐχ' ἦττον εἶνε βέβαιον, ὅτι οἱ δύο σοφοὶ θὰ εὕρισκον ἀρκετοὺς καὶ ἴσως φανατικοὺς ὀπαδοὺς, ἐάν ποτε ἡ συζήτησις τῶν διεξήγετο δημοσίᾳ.

Πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ὁ κ. Μιγκέλ καὶ οἱ δύο τοῦ φίλοι, δὲν ἤσαν ἀπὸ τοὺς γηραιούς ἐκείνους σοφοὺς, τοὺς ξηροὺς καὶ σχολαστικούς, μὲ τὰ φαλακρὰ κρᾶνιά καὶ τὰς λευκὰς γενειάδας. Ἦσαν νέοι ἄνδρες, — ἀφ' οὗ ὁ πρεσβύτερος, ὁ κ. Μιγκέλ, μόλις ἦτο σαρανταπέντε ἐτῶν. — ζωηροὶ, φιλόνοιχοι, θερμοδαίμοι, μὴ διαφεύδοντες τὴν ἰσπανικὴν καταγωγήν των. Ἐπιστήμονες γεωγράφοι, μετὰ τὴν ἀξίαν καὶ οἱ τρεῖς, συνητηνῶντο καθέκαστην εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βολιβάρης, καὶ συνεζήτουν τὸ ἄλυτον ζήτημα, εἰς μάτην προσπαθοῦντος, ὡς εἶδομεν, τοῦ κ. Μιγκέλ, νὰ συμβιβᾷσῃ τοὺς διαφωνοῦντας.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Μιγκέλ ἦτο ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐπεβάλλετο διὰ τοῦ ὕψους τοῦ ἀναστήματος, τῆς εὐγενούς του μορφῆς, τῆς μαύρης του γενειάδος καὶ τοῦ ὕψηλοῦ τρομβονοειδοῦς πύλου, τὸν ὁποῖον ἐφόρει κατὰ μίμησιν τοῦ Σίμωνος Βόλιβαρ, τοῦ ἐνδόξου θεμελιωτοῦ τῆς ἰσπανοαμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας.

Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ἔπαυε νὰ λέγῃ διὰ φωνῆς ἡρέμου, διαπεραστικῆς:

— Μὴ παραφέρεσθε, φίλοι μου! Ἐἴτε ἀπὸ ἀνατολῶν εἴτε ἀπὸ δυσμῶν ῥεεῖ, ὁ Ὀρενόκος εἶνε ποταμὸς βενεζουελικὸς, ὁ πατήρ τῶν ὕδατων ἅλης τῆς Δημοκρατίας μας!

— Δὲν πρόκειται νὰ μάθωμεν τίνας εἶνε πατήρ, διέκοψεν ὁ παράφορος Βαρίνας, ἀλλὰ τίνας εἶνε υἱός! Ἄν δηλαδὴ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Σιέρρα-Παρίμαν, ἢ ἀπὸ τὰς Ἄνδεις τῆς Κολομβίας. . .

— Ἀπὸ τὰς Ἄνδεις... ἀπὸ τὰς Ἄνδεις! ἀνεφώνησεν ὁ κ. Φέλιπ.

— Πολὺ καλά, ὑπέλαθεν ὁ κ. Μιγκέλ. Καὶ ὅμως, ἀγαπητοὶ μου συναδελφοί, ἀρκεῖ νὰ ρίψετε ἐν βλέμμα εἰς αὐτὸν τὸν χάρτην, διὰ νάναγνωρίσετε ὅτι ὁ Ὀρενόκος διαγράφει καμπύλην ἄρμονικωτάτην. . .

— Καὶ τί μας ἐνδιαφέρει ἂν ἡ καμπύλη τοῦ Ὀρενόκου σὰς εἶνε ἄρμονικωτάτη, ἀφ' οὗ ἔδεν συμφωνῇ μὲ τὴν ἀλήθειαν; διέκοψεν ὁ κ. Βαρίνας.

— Ἔστω, ἔστω, τὸ παραδέχομαι ἄλλ' ἀκούσατέ με. Ἰσχυρίζεσαι, Φέλιπ, (καὶ μὲ πόσῃν ἐπιμονῇ!) ὅτι ὁ Ἀταβάπος, ἀντὶ νὰ εἶνε παραπόταμον τοῦ ποταμοῦ μας, εἶνε αὐτὸς ὁ ποταμὸς.

— Τὸ ἰσχυρίζομαι.

— Ὑποστηρίζεις, Βαρίνα, (καὶ μὲ ποῖον πείσμα!) ὅτι, ἀπεναντίας, ὁ Γουαδιάρης εἶνε ὁ Ὀρενόκος αὐτοῦσιος.

— Τὸ ὑποστηρίζω!

— Λοιπὸν, ὑπέλαθεν ὁ κ. Μιγκέλ, ὁ δάκτυλος τοῦ ὁποῖου παρηκολούθει ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν ροῦν τοῦ ἀμφισβητούμενου ποταμοῦ, διατὶ νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ὅτι πλανᾶσθε καὶ οἱ δύο;

— Καὶ οἱ δύο! ἀνέκραξεν ὁ κ. Φέλιπ.

— Ἐνας ἀπὸ τοὺς δύο βέβαια πλανᾶται! εἶπεν ὁ κ. Βαρίνας.

— Ἀκούσατέ με λοιπὸν μέχρι τέλους, καὶ μὴ ἀποκριθῆτε πρὶν ἀκούσετε. Ἐκτὸς τοῦ Ἀταβάπου καὶ τοῦ Γουαδιάρη, ὑπάρ-

χουν, βλέπετε, καὶ ἄλλα παραποτάμια, τὰ ὁποῖα ἐκβάλλουν εἰς τὸν Ὀρενόκον: Νὰ ὁ Κάουρας πρὸς βορρᾶν, νὰ ὁ Ἀπούρης καὶ ὁ Μέτας πρὸς δυσμάς, νὰ ὁ Κασσικιάρης καὶ ὁ Ἰκουάπος πρὸς νότον. Τοὺς βλέπετε εἰς τὸν χάρτην; Λοιπὸν σὰς ἐρωτῶ: Διατὶ νὰ μὴ εἶνε ὁ Ὀρενόκος κάποιον ἀπὸ αὐτὰ τὰ σημαντικὰ παραποτάμια, καὶ ὄχι ὁ Γουαδιάρης σου, ἀγαπητέ μου Βαρίνα, καὶ ὄχι ὁ Ἀταβάπος σου, ἀγαπητέ μου Φέλιπ; Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν διετυποῦτο

τὸ ἐπιχείρημα τούτο, καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι πρὸς στιγμὴν ἀπέμειναν ἀναυδοί. Πῶς; δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ Ἀταβάπου καὶ Γουαδιάρη; Καὶ ἄλλοι ὑποψήφιοι Ὀρενόκοι ἐπρόβαλλον εἰς τὸ μέσον;

— Ὁχι δά! ἀνέκραξεν ὁ κ. Βαρίνας. Ὑποθέτω, φίλτατε Μιγκέλ, ὅτι ἀστετεῖσθε. . .

— Ἀπεναντίας, ἐμιλῶ σοβαρότατα. Ἐγὼ δὲν ἀστετεῖομαι ποτέ ὅταν πρόκειται περὶ γεωγραφικῶν ζητημάτων. Ὑπάρχει ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης ὁ Παδάμος. . .

— Ὁ Παδάμος σου εἶνε ἀπλοῦς ρυαξ, συγκρινόμενος μὲ τὸν Γουαδιάρην μου!

— Ρυαξ ὅμως, τὸν ὁποῖον οἱ γεωγρά-

« Μὴ παραφέρεσθε, φίλοι μου! » (Σελ. 9, στήλ. α΄.)

φοι θεωροῦν ἐπίσης σημαντικόν, ὅσον καὶ αὐτὸν τὸν Ὀρενόκον! ἀπήντησεν ὁ κ. Μιγκέλ. Ἐπειτα, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης, ὑπάρχει ὁ Κασσικιάρης . . .

— Ὁ Κασσικιάρης σου εἶνε ρυακίον, συγκρινόμενος μὲ τὸν Ἀταβάπον μου!

— Ναί! ἀλλὰ ρυακίον, διὰ τοῦ ὁποῖου συγκρινόμενον τὰ βενεζουελικὰ ὕδατα μὲ τὰ ἀμαζόνεια. Ἐπὶ τῆς ἰδίας ὄχθης ὑπάρχει ὁ Μέτας. . .

— Ὁ Μέτας! ἓνας κρουὸς ἐκεῖ, μιὰ βρυσούλα! . .

γραφος Αδών με τον Ναυτοπαιδα — ή Μικρά Ίατροισσα με το Άγρο Μεγαλειότατο, Γλυκεία Καραβίου και Σιωπηλή Νύκτα — το Κεσφι με την Ποιμενίδα της Δίφνης, Φαρόμαλορ και Έαρινή Ζωή.

Από ένα γλυκό φίλακι στέλνει ή Διάπλασις προς τους φίλους της: Ροδόχρουν Μηλέαν (χαιρώ πού σ' ευχαρίστησε τόσο το δώρον πού έκέρχες εις το Λαχλίδν μου βεβαίως και φέτος θα είσαι εις την Κληροκίδα, άρ' ου άνελεωσας την συνδρομήν σου τόσον ένωρς, και ποίος ήξευρε μήπως σ' εύνοση και πάλιν ή τύχη;) Άστέρα της Ανατολής (ένεγράφη;) Γεώργιον Ληστακήν (εύχαριστώ θερμούς διά το έσπάζθωμά) Δέσποιαν Ιοκου (ή όποια έσώρρη καθήκον άπαραίτητον προς τον έαυτήν της, να νουνώσθ την συνδρομήν της, δίκ να είνε φίλη μου και φέτος, και ναπολαβήνη τα όσα δημοσιεύω.) Γλασεμ της Χίου (το όποιον εύρε πολύ ώραιο τον τό δώρον, το όποιον έκέρχισεν εις το Λαχλίδν μου.) Μαρίδαν του Εόρου, Μελαγχολικήν Σεληνολάτριά (πού εις το σπίτι της είνε είνε κατενουσιασμένοι μαζί μου.) Μικράν Κατεργάραν (πού έπίσημον ώς το ταβνι, διά το γλυκό φίλακι πού της έστειλα.) Ι. Α. Παπαγιάννη (το Φευδώνωμα Λόρδος Έύρω το έχει άλλος φίλος μου.) Νικόλαον Διαικούσιον, Μαζιμοποπό. Έλληνακόν Αράκι (έστειλα.) Αν κοβήρον Ν. Κογεβάν, Άνθος του Μαίον (έστειλα) δεν άμφοβήλω ότι και αυτός ο όποιος θα σου άρίση πολύ.) Αντιρόγην Διάμασκον, Κερραιμολόγορον (είμαι βεβαία ότι εις το περιοδικόν των μεγάλων θα είσαι εκ των πρώτων) άλλα το μυστικόν σου το ήξευρα.) Ιαχίτην Μαργαρίταν ([Ε] διά την ώραίαν έπιστολήν.) Ιωάννην Χ. Σολωτήν, Μακρόν Γαλόρ, Αντοκράτειαν Εύδοκίαν (διαν γράφησ της βεβας σου, να την εύχαριστήσης εκ μέρους μου διά τας εύμενείας της κρίσεις.) Αρδόνα της Ερμού (εύχαριστώ θερμούς και διά το νέον έσπάζθωμά ή έπιστολή έστάλη και μ' άνησυχή πολύ έχωρον δι' ό,τι είπεν ή Έπεροσή.) Κρητικόν Κόσσανον (αρ' ου έγωμεν ταχυδρομικός Έπιταγας μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου, ήμπορούσας να στείλη την συνδρομήν σου άπ' ευθείας ο.κ. Ταύλακος μετέθη εις Αιγύπτου διά να έγγραφή νέους συνδρομητάς, διά να μη γνωρίζεις εις όσους δεν έρωχε να με γνωρίζουν.) Γ. Μασουράτζιον, Μέλιουσαν (πού έκλεισε τα 13 και έμβήθεν εις τα 14 της εύχομαι να τα εκατοστήσ.) Αρχιναύαρχον Εύρωβιάδην (δεν πρέπει ναποθαρόνενσαι, διότι και άλλοι Διαγωνισμοί θα γίνον και έχεις πάντοτε καιρόν να βραβεύής) να είσαι δε βεβαίως ότι αι κρίσεις είνε δικαιοτάται, και κατά μέρος ή φιλευταιαί βραβευθίσαι καλλιγραφίαί όχι μόνον ήσαν άνωτεράι πολύ από την ιδικήν σου, άλλα και τόσον καλαί, πού ενόμισες ότι τας έγραφε καλλιγράφος. Έξ επαγγέλματος.) Έρηνδον Άστέρα, Πατριόν Βαρκάρην (αίνιγματα εκτός του Διαγωνισμού δεν είνε δεκτά, και ιδιόν τον Όδηγόν προς την Χ: δεν είμπορώ να έρωπ αυτό πού θέλεις, εάν δεν μου γράψης πώς έλήρωθη το τετραδόν, διότι είμπορεί να προσβληθ.) Γαρδένιαν της Μαγγησιίας (πώς να δημοσιεύσω τοιαύτην πληροφόριαν, χωρίς να γνωρίζω περι τίνας πρόκειται;) Πρίγκιπα της Μαγγησιίας, Πέτρον Α. Μυρωτιάδ (πολύ μ' ευχαρίστησε το γραμματικόν σου διακάμς γρήγορα να μάθης να μου γράφης και με το χερσί σου.) Αργυρόκροσσον Νέφω (πού μου γράφει πάντα με δλη του ήγ καρδιά.) Βασιλία της Θαλάσσης, Ν. Σ. Καραδομένη (ή παραγωγή έστειλεσθη.) Χαρίκλειαν Έυαγγελιστοθ (να ίδουμ λοιπόν πόσα κεφάλια θα πάρη το σπίτι σου!) Πάμισον Παποροδών της Νεντέλης (άνκμεν.) Κόρη του Λάλα (εύχαριστώ θερμούς διά το διπλόον έσπάζθωμά, να μου φίλησ τον άδελφούλην και να μου γράφης πώς θα του φαίη το Φασουλίκης Ροβινώνων.) Παρηγορον Άγγελον, Ιωάννην Σταφάνου (έστειλα: ο περι ου μ' έρωτάς απεχω-

ρησε και τον διεδέχη ο αδελφός του.) Τράφαληρος (ή άνευκατάστασι μίς συνδρομήν δεν λέγεται έσπάζθωμά) Βιβήν Γ. Γγγλέση, Στέλλαν και Ρεγγίαν Μισιάη (ιδίαιτερα πληροφορία περι Μικρών Μυστικών, εκτός των προτάσεων, δεν δημοσιεύονται.) Πειραιήν Άδραν (αν ήτο άλλοθα το δυιρον σου, θα σου έβια 75 εβσημα.) Σουρραβόν Ημείαν (και βεβαία, τα καλλιτερα δώρα είνε τα χρυσοδετα βιβλία της Διαπλάσιος) δεν σ' ευχαρίστησαν πολύ αυτό πού σου ήγόρασα ο μπαμπάς.) Βάδαν Πάουελ, Κρητικόν Κόσσανον (πώς έπίρασε το Χριστούγεννα εις το χωρί;) Πετηνόν της Έρμού. Γλόρ Φιλάκι (είμαι πολύ εύτυχής πού δεν μ' έλησύνησες. Έ, έχόντας τελοσπάντων;) Ισχυρόν Άετον (έστειλα: διατι μου γράφεις τόσον σπανιός;) Νέον Ναύτην (έστειλα.) Κουκασίαν, Μυστηρώδθ Φώτον ([Ε] διά την ώραίαν έπιστολήν: εκείνω αι μικρούλα φωτογραφίαί τίνας ήσαν.) Αεροσταζον (έστειλα: εύχαριστώ διά τας θερμάς εύράσεις.) Παιδικήν Λαράν ([Ε] διά την καλλιγραφικήν και ώραίαν έπιστολήν.) Άδριανήν Τζωρέζη, Κούλαν Σ. Βασιλείου, Αντιστόμον Καραβίαν (τι χαριτωμένη έπιστολή! άλλα τι άτυχία, πού αντί να σου άπανθώ εις τα φαιρά έσείνα, πρέπει να σε συλλυπηθώ διά τον θάνατον του έκαδέλου σου!) Ταπεινήν Ιον κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 1. Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις το προσχές.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ.

[*Η λίσθη λειτά 10, δια δτ τούς συνδρομητάς μου λειτά 6 μήνα, ν. Έλάττορον όδες 10 λέξων, θλαθη και αι διευκρινάσι των 10 πληρονοται ως 10 λέξια.—Τα πός δημοσιεύω φωτογραφίαί πάλιν να είνε πολύ ευνάργα: να και να φέρωμεν εις το ζευγελον μέτρο της μουσικής της Δευτέρας το θραυδέστον διά το φίλλον του Ιερωμένου Σαββάτου, άλλως μείνον διά το μεσοσταμνόν.]

Α γράξω Έλληνικά γραμματικόν διον των εκδόσεων. —Ε. Μαυρογιάννης, Κέρκυρα. (Α. 1)

Ο Νίκος Ζαχαριάδης άνεχώρησεν από το Γραζ. (Α. 2)

Παρακαλώ τους εύκαρσουμένους να μου στείλωσι διάφορα εικόνογραφημένα δελτάρια, και έχω θέ τους ανταποδώσω τακτικα. Η Διεύθυνσίς μου: Mr Nicolas P. Simatos, Strada Turca 3, Braila (Roumanie). (Α. 5)

Ζητώ άνταλλαγήν «Μικρών Μυστικών» με τους έν Β. Πάτρας, Κορίνθου, και Αίγης συνδρομητάς της. Διαπλάσιος. —Γαλλική Ναυαρχία. (Α. 4)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκται μέχρι της 20 Φεβρουαρίου

Ο χόνος των λέωνων, επι τοδ οποίον δεν να γράφομαι τας λύσεις των οι διαγωνίζομενοι, πάλιν να εν τώ Ιστωρίω μετ εις φιμέλλους, αν ήκατος ποίημι 20 φύλλα και τετραία φε. 1

Νέος Διαγωνισμός Λύσεων.
[Κατά τα έν σελ. 7 προκηρυχθέντα, από του παρόντος φυλλαδιου άρχεται ο νέος 68ος Διαγωνισμός των Λύσεων.—Ταποτελέσματα του πρόσ Συνέθησι Δοκίμασιών όδου Διαγωνισμού θ δημοσιεύονταν προσχώς ουχ ήττον ή δημοσιεύσι των έγκριθισιών Δοκίμασιών άρχεται από σήμερα, και θα εξακολουθή η μέχρι τέλους του έτους.]

1. Αξίγρηφος.
Το πρώτον μου είνε γρήμμα το δεύτερον έπίσης: Εις πρώτα μ' όχι δια, —το τρίτον θα ζητηθ; Την κήρη βασίλειος άρχαιου νάνασής της.
Έστειλη διά της Δίφνης της Κερκυρας
2. Συλλαβόγρηφος
Ένα γράμμα μ' ένα άλλο διηρέθη.
Και ως πληרון μια μάγισσα εύρέθη.
Έστειλη υπό της Κοραλίας Μασσι.

3. Αναγραμματισμός.
Όπως είμαι αν μάφισθ.
Είμ' άρχαίος στρατηγός.
Άν με αναγραμματισθς.
Άγιος προβάλλει έμπρός.
Έστειλη υπό του Ένζωλιμα.

Α. Μασσαύκον.
Πέρνω τηνάνι, Ρούτρον π' αύγό
Και κάνα... μιά θεά. Μά πώς αυτό;
Έστειλη υπό του Κερραιμολόγου

3. **Κετυρομένον και άντισσαστραμμένον κυβόλεξον.**

- 1. — Εις την Σάμον έθασιλεύον ο Πολυκράτης.
- 2. — Τδ Άμαρυσιον είνε πρόσσετον των Αθηνών.
- 3. — Η κείρα κάμνει τον άνθρωπον σαφόν.
- 4. — Ο έναξ Άμασις ήτο Αιγύπτιος.
- 5. — Πολλάκι ή άμαξα ρασιάνην και όχι άνάτην ύπηρταί.

Έστειλη υπό του Θεαγέτου

6. **Μυστικάί έρωτήσεις μετά στεγματογράφου.**
(Ζητείται ή συμπλήρωσις του Διαλόγου).
Ο Διδάσκαλος: —... το περίφημον.... ;
Α' Μαθητής: — Ο Καίσαρ.
Ο Διδάσκαλος: —... ;
Α' Μαθητής: — Τω 470 π. Χ.
Ο Διδάσκαλος: — 1111, ... ;
Β' Μαθητής: — Τω 47 π. Χ.
Έστειλη υπό του Θεοφράστου των Ωρλιον Τεχνίων

7. **Λογοπαίγιον.**

Με ποιά γράμμα του αλφαβήτου είμπορείς να [εχηματισθ
Ένα πράγμα πού έν το πάρη, είμπορείς και να [καρδίση;

Έστειλη υπό του Αργυρολατιώτου

8. **Αειλή Άκροστιχίς.**

Τ' άρχικά γράμματα των ζητούμενων λέξεων άποτελουν φίλοσπον, τα δε δεύτερα κέντρον: 1, Άνεμος. —2, Προφήτης. —3, Μέρος ναού. —4, Πτηνόν νυκτιόπον. —5, Πτηνόν νηκτικόν.
Έστειλη υπό του Ίωσηφίλου του Κόμου

9. **Φωνηεντογράφου.**

πε- κβε- κρν- κ κε- κρπε- κζν
Έστειλη υπό του Ίασηκού Παλαρηδιου

10. **Γρίφος.**

α α α α α αυν
α κ α α κ α ν
α α α α α 0
α α α

Έστειλη υπό του Λύκειου.

ΑΥΣΕΙΣ

των Πηνυλαίων Λασημων του φίλλου Α'.
661. Αργαστόλιον. (Άργος- το- λειόν). — 562, Αύλος- Άύλος. — 565. Κέρας- κρείας. — 564. Η Άράχην.
568. ΚΥΜΟΔΟΚΗ 566-571. Γα- ΠΡΩΤΟΜΕΔΕΙΑ λη, λυκος, ό- ΕΥΝΕΙΜΗ νος, μύς, υς, ΓΑΛΥΚΗ σός. — 572. ΘΕΤΙΣ Νέμεσις, Α- ΠΑΝΘΗ νάκρετος, Ε- ΔΡΙΣ ΛΕνη, — Μι- σός άρετής έπαινος. — 575. Η Ίρις λέγεται και ούρανιον, τόξον. — 574. (Η λύσις της Μαχητής Εικόνας δημοσιεύεται εις την άλληλογραφίαν του παρόντος φυλλαδιου.)

ΑΝΑΦΙΣ. Τδ παρόν δεκαετασιδιον φυλλαδιον, αριθ. 1 και 2, είνε δια τα δύο Σάββατα 6 και 13 Ιανουαρίου. Όσοι το τρίτον φυλλαδιον θα έκοδθ το μεθενόμερον Σάββατον, 20 Ιανουαρίου. —Τόδτα γίνεται κατ' έτος, διότι, έννεκα των εορτών, το πρώτον Σάββατον του Ιανουαριου δεν προσβάθονεν να ταπόνομεν το σύνθηος δεκαετασιδιον φύλλον, και άναγκαζόμεθα να εκδιδόμεν κατόπιν δύο φύλλα μαζί.